

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **J. Z.**, zastoupen Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem se sídlem U Starého mostu 111/4, Děčín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1197/2018-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2020, č. j. 2 A 9/2020 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou podanou dne 2. 12. 2019 domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 8. 11. 2018. Žalovaný jím zamítl odvolání proti zamítavému rozhodnutí Městské policie hl. m. Prahy o žádosti žalobce ze dne 13. 8. 2014 o obnovu blokového řízení ve věci přestupku spáchaného dne 31. 3. 2010. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“), napadeným usnesením žalobu odmítl pro opožděnost. Dle doručanky předložené žalovaným bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno dne 9. 11. 2018 a žaloba byla podána k poštovní přepravě až dne 2. 12. 2019, tedy po marném uplynutí lhůty k podání žaloby.

II. Obsah kasační stížnosti

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Domnívá se, že městský soud měl věc posuzovat ve smyslu § 72 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), „potvrdit“ lhůtu pro podání žaloby a žalobu projednat. Městský soud dle žalobce pochybil i tím, že jej nejprve vyzval k zaplacení soudního

poplatku a nerozhodl o následné žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků. V budoucnu by tak mohl být žalobce nucen soudní poplatek hradit i exekuční cestou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[4] Po posouzení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

[5] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[6] Kasační soud z kopie doručanky založené ve spise městského soudu ověřil, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 9. 11. 2018 a žalobu podal stěžovatel k poštovní přepravě dne 2. 12. 2019. Tyto skutečnosti ani stěžovatel nečiní v kasační stížnosti spornými. Nelze tedy než dospět k závěru, že žaloba byla podána po uplynutí zákonné lhůty, a tudíž opožděně. Městský soud proto postupoval správně tak, že žalobu odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[7] Ustanovení § 72 odst. 2 s. ř. s. upravuje zvláštní lhůtu pro podání žaloby ve veřejném zájmu některým ze subjektů dle § 66 odst. 1 až 3 s. ř. s. Žalobce však není správním orgánem, nejvyšším státním zástupcem ani veřejným ochráncem práv, a uvedené ustanovení se na něj proto nevztahuje.

[8] Městský soud nepochybil ani tím, že nerozhodl o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků. Pokud je žaloba zjevně opožděná, soud o žádosti o osvobození od soudních poplatků nerozhoduje a řízení bez dalšího ukončí tím, že žalobu dle § 46 odmítne (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48).

[9] Stěžovatel se nemusí obávat ani toho, že by po něm byl soudní poplatek, k jehož úhradě byl městským soudem vyzván, v budoucnu vymáhán. Naopak, pokud by stěžovatel soudní poplatek v řízení před městským soudem zaplatil, byl by městský soud povinen zaplacený soudní poplatek vrátit. Podle § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, totiž platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Z výše uvedeného vyplývá, že napadené usnesení není nezákonné z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který

ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu